

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. София, 07.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6916** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е на основание изпратена от Министерство на вътрешните работи постъпила жалба от М. Л. Д. от [населено място], с която е оспорена Заповед №8121К-7038/19.06.2020 г. на Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение като разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ-СДВР, считано от датата на връчване на заповедта. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми, които се поддържат и в съдебно заседание. Същите са ситематизирани и подробно мотивирани в приложена писмена защита. В същата са наведени доводи за следните допуснати съществени процесуални нарушения в хода на дисциплинарното производство: 1. Служителят е получил покана за запознаване със Заповедта за образуване на дисциплинарното производство на 02.04.2019 г. когато е бил в следствения арест. Тогава му е била предоставена за запознаване Заповед за образуване на дисциплинарно производство от 13.02.2019 г., в която се съдържа само информация, че ще бъде извършена дисциплинарна проверка за уронване престижа на МВР, тъй като информация за започнатото срещу него досъдебно производство е станала обществено достъпна. В тази заповед обаче не е посочено кога и какви точно

тежки нарушения на служебната дисциплина е извършил.; 2. Във връчената на оспорващия на 02.04.2019 г. покана за даване на писмени обяснения, с оглед формулираните в същата въпроси, се стига до извода, че още преди да е започнало дисциплинарното разследване Д. е възприел за безспорно, че оспорващият е допуснал формулираното в същата дисциплинарно нарушение. Следователно същият е бил предубеден. Затова счита, че процедурата е била опорочена, тъй като не са му били зададени конкретни въпроси за конкретни негови действия или бездействия по служба, в резултат на което е бил лишен от възможност да даде обяснения или да ангажира доказателства в своя защита.; 3. Двете заповеди, с които е бил удължаван срока на дисциплинарното разследване не са връчвани на служителя, като не са му били предоставяни за запознаване справка за извършените да момента действия, нито събраните материали от Д.; 4. Доколкото служителят е запознат едновременно с няколко заповеди – на 27.04.2020 г., същият е бил лишен от възможност да се запознае с извършените действия и събраните материали и за пореден път е бил лишен от възможност да даде обяснения и да ангажира доказателства в хода на дисциплинарното производство.; 5. Доколкото едва на 27.04.2020 г. /година и два месеца след образуване на дисциплинарното производство/ за пръв път е бил предоставен достъп до дисциплинарната преписка, на която дата му е предоставена и обобщената справка и предвид обема на материалите, това му е попречило да се запознае с материалите и за пореден път е ограничило правото му да се защити в хода на дисциплинарното производство. Всичко това както и неяснотата в какво конкретно е обвинен е рефлектирало и върху дадените от него обяснения.; 6. Дадените на 28.04.2020 г. обяснения въобще не са обсъдени и във връзка с тях не са извършени никакви действия и не са събирани никакви доказателства от Д.; 7. В обобщената справка не се съдържат констатации и доказателства за извършени действия, съответни на формулираното в поканата за даване на обяснения нарушение. Не се съдържат данни за участие на оспорващия в каквито и да било действия в посочения период от 01.01.2017 г. до 08.2018 г. Въпреки това в мотивите на оспорената заповед е прието, че от началото на 2017 г. до 23.01.2019 г. Д. е участвал в продължително изнудване на собственици и управители на търговски обекти за заплащане на такса „спокойствие“. Твърди се, че противоречието на заповедта със съдържанието на дисциплинарната преписка води до нейната необоснованост. 8. Оспорената заповед и обобщената справка са базирани изцяло на копия от материали, част от досъдебното производство, като липсват оневиняващите го такива. Предвид това се твърди, че Д. не е изпълнил задължението си да извърши самостоятелна проверка и да установи съществуването на всички релевантни факти и обстоятелства за търсене на дисциплинарна отговорност. Твърди се също, че към дисциплинарната преписка не са приложени всички относими документи, доколкото липсват обясненията на другите трима задържани заедно с оспорващия служители. Към дисциплинарната преписка са приложени изисканите и получени материали от досъдебното производство, като липсват данни кой е определил кои материали да се изискат и кои да се приложат към преписката на Д., както и че другите членове на Д. са били запознати с тези материали. Твърди се, че сведенията на И. И. и на Х. П. от 11.06.2019 г. не са дадени от тези лица на посочената дата пред Д., с оглед установеното в хода на процеса, че тези лица не са посещавали сградата на СДВР на посочената дата; 9. Твърди се, че копията от документите по досъдебното производство не са надлежно приобщени към дисциплинарната преписка, поради което не е следвало да се ценят като доказателства

в административното производство. Отделно от твърдяните процесуални нарушения са систематизирани и твърдяните нарушения на материалния закон: 1. Служителят не е осъществил тежки нарушения на служебната дисциплина, поради което не са били налице условията за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“; 2. В хода на дисциплинарното производство не е доказано, че служителят в посочения период е участвал в продължително изнудване на собственици и управители на търговски обекти за заплащане на такса „спокойствие“. 3. Формулираните в оспорената заповед три конкретни неправомерни действия, се твърди, че са извършени от Д. в началото на м.08.2018 г., на 12.08.2019 г. и от 11-21.01.2019 г. Оспорващият твърди, че не ги е извършил, както и че от събраните в хода на дисциплинарното производство и в хода на съдебното производство доказателства не се установява извършването им. 4. В нарушение на чл.210 ЗМВР в оспорената заповед не са посочени датите, на които са извършени описаните три нарушения. б. Събраните в хода на съдебното производство доказателства опровергават напълно твърдението, че Д. е извършил описаните нарушения. Излагат се съображения, че оспорващият не е давал изявления пред медии и няма нито участие, нито вина за „разпространяването на информацията чрез различни медии в деня на задържането“. Предвид това същият не е извършил никакви действия, с които да е допринесъл за разпространяване на информация, увреждаща престижа на МВР. По тези съображения, подробно мотивирани, се иска отмяната на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът Министъра на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. П. в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. В представени писмени бележки развива подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед, с искане да се отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатения от оспорващия адвокатски хонорар

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната дисциплинарна преписка.

Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От приложената към дисциплинарната преписка кадрова справка е видно, че оспорващият работи в системата на МВР от 2000 г., като последно е заемал длъжността „разузнавач IV степен“ в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 04 РУ при СДВР. Със Заповед №К-5755/13.02.2019 г. на Министъра на вътрешните работи е временно отстранен от длъжност. На 23.01.2019 г. същият е задържан на основание чл.72 ЗМВР за срок до 24 часа. С протоколно определение от 26.01.2019 г. по НЧД № 419/2019 г. по описа на СпНС на оспорващия е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. С протоколно определение от 12.09.2019 г. на СпНС по НЧД № 3309/2019 г. съдът е изменил мярката за неотклонение, взета по отношение на М. Л. Д., обвиняем до ДП № 17/2019 г. от „Задържане под стража“ в „Гаранция в пари“ в размер на 2 000,00 лева (две хиляди) лева.

По предложение на Директора на СДВР от 06.02.2019 г. със Със Заповед №К-5755/13.02.2019 г. на Министъра на вътрешните работи на основание чл.207, ал.1, т.1 ЗМВР е образувано дисциплинарно производство срещу него, като е определен Д. с поименно посочен персонален състав от председател и четирима

членове със задача да събере всички необходими доказателства за установяването и да извърши всички процесуални действия по доказването на дисциплинарното нарушение. Определен е 4-месечен срок за изготвяне на становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. Със заповедта за образуване на дисциплинарното производство служителят временно е отстранен от заеманата длъжност на основание чл.214, ал.4 ЗМВР.

Като повод за образуване на дисциплинарното производство е посочено това, че на 23.01.2019 г. след проведени оперативно-издирвателни мероприятия от служители на Дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР под надзора на специализирана прокуратура в сградата на 04 РУ – СДВР в работните им помещения са задържани за срок от 24 часа петима служители от 04 РУ – СДВР, сред които и М. Д. за това, че като престъпна група организирано и колективно са рекетирани търговци от [жк] за такса „спокойствие“ срещу определени суми, които определяли според бизнеса на изнудваните. Служителите са обещавали на собственици на автокъщи, нергере-барове, магазини и заведения, че няма да ги проверяват или предварително ще им съобщават за извършвани проверки. Срещу служителите е образувана пр. пр. №1831/2018 г. по описа на Специализирана прокуратура за това, че същите са участвали в организирана престъпна група с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл.209, чл.213а, чл.282, чл.301, чл.302 и чл.304б НК, като групата е създадена в користна цел.

Според получените предварителни данни е прието, че с деянията си инспектор М. Д. е нарушил чл.67 ЗМВР. Също така прието е, че деянието му е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, регламентирани в посочени точки от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Информацията за извършеното от служителите е разпространена в деня на задържането им чрез различни посочени медии, поради което е прието, че действията на инспектор Д. са станали достояние на граждански лица, полицейски органи и органи на съдебната сваст, с което не е удовлетворил изискванията за етично поведение на държавните служители в МВР, не е допринесъл за изграждане и утвърждаване на положителния образ на МВР и е уронил престижа на службата. Тези деяния съставляват тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4 ЗМВР, за което на основание чл.203, ал.1, т.7 и т.13 ЗМВР се предвижда дисциплинарно наказание „уволнение“.

Служителят е запознат със заповедта на 02.04.2019 г. На същата дата му е връчена и покана за даване на писмени обяснения по случая, като в същата отново е посочено на какво основание е образувано дисциплинарното производство и в какво е обвинен, като са му поставени конкретни въпроси, на които да отговори в срок от 24 часа. На същата дата служителят е дал подробно обяснение от 17 страници, в което категорично отрича да е извършил вменените му нарушения.

По предложение на Д. от 06.06.2019 г. със Заповед рег. № 8121К- 10262/18.06.2019 г. на Министъра на вътрешните работи срокът на дисциплинарното производство е удължен до 14.10.2020 г. С тази заповед служителят е запознат на 03.07.2019 г. Доколкото Д. не е завършил разследването в този срок, със Заповед рег. № 8121К- 12951/16.10.2019 г. на Министъра на вътрешните работи срокът на дисциплинарното производство отново е удължен до 14.02.2020 г. С тази заповед служителят е запознат на 12.11.2019 г. Впоследствие и със Заповед рег. № 8121К- 4326/06.02.2020 г. на Министъра на вътрешните работи е определен срок за приключване на

дисциплинарното производство до 31.05.2020 г. С тази заповед Д. е запознат на 27.04.2020 г.

По предложение на Д. от 13.04.2020 г. със Заповед рег. № 8121К- 5812/16.04.2020 г. Министъра на вътрешните работи е изменил и допълнил заповедта си, с която е образувано дисциплинарното производство в частта на установената фактическа обстановка и правна квалификация на дисциплинарните нарушения, които с оглед събраните от Д. доказателства подробно са описани в пет точки. С тази заповед оспорващият е запознат на 27.04.2020 г., като със същата му е дадена възможност да упражни правата си по чл.207, ал.8 ЗМВР.

Д. е провел дисциплинарно производство, като е събрал и анализирал събраните в хода му доказателства. Извършените от Д. действия по събиране на доказателства са обективирани в Обобщена справка рег. № УРИ 225р-11050/24.04.2020 г., с която Министъра на вътрешните работи е запознат, видно от положения подпис. В хода на дисциплинарното разследване са извършени следните действия и са събрани съответните доказателства: С писмо рег. № 3382р-13465/15.04.2019 г. по описа на 07 РУ - СДВР, са изискани копия на документи от дирекция „Вътрешна сигурност“, относими към задържането по реда на Закона за МВР на М. Д., извършено на 23.01.2019 г. от служители на дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР. С писмо рег. № 7855р-4391/14.05.2019 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“, за инспектор Д. са изпратени копия на следните документи: заповед рег. № 7855зз-5/23.01.2019 г. за задържане по основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, разписка, декларация, заповед Хе 228з-41/23.01.2019 г. за конвоиране на лице, разписка и медицинско направление изх. Хе 119/23.01.2019 г. от МИ - МВР. С приемо-предавателни протоколи вх. № 513000-63046/04.12.2019 г. и от 16.04.2020 г., към дисциплинарното производство са приобщени копия на част от документите в ДП 17/2019 г. по описа на С. при СП [населено място].

Приложени са четири приемо-предавателни протоколи на Д. - МВР за предадени от И. И. за фотокопиране банкноти, за които е заявил, че ще предаде на полицейски служители от 04 РУ - СДВР, сектор „Противодействие на икономическата престъпност“, като част от поискан подкуп, като месечна такса „спокойствие“.

Приложени са протоколи за разпознаване на лица от 19.11.2018 г., от които е видно, че е извършено разпознаване по фотоснимки на лице от мъжки пол, което е описано от разпознаващите Х. П. и К. Х., вследствие на което лицата са посочили, че разпознават снимката на М. Д. от предоставения им албум.

(Приложено е копие на протокол за извършен оглед на на вещественно доказателство - часовник марка „ORIS“, иззет на 23.01.2019 г. при извършен личен обиск на М. Д. в сградата на 04 РУ – СДВР, както и копие на експертиза, установяваща стойността на часовника. Приложени са копия на протоколи за извършен оглед на веществените доказателства и документи, иззети при извършването на същия обиск.

От копие на протокол за доброволно предаване от 27.01.2019 г., е видно, че свидетелят Ив. И. доброволно е предал записи на проведени срещи между него, М. Д., К. К. и среща между К. Х. и служител на МВР, записани на 3 броя материални носители. Към дисциплинарното производство е приложено копие от компютърно-техническа експертиза от 31.01.2019 г. на предадените файлове и съдържанието на разговорите с М. Д..

Към дисциплинарното производство са приложени копия на служебни документи, изпратени с писмо № 228000-1046/28.01.2019 г. по описа на 04 РУ - СДВР, за нуждите

на ДП 17/2019 г., пр, пр. 1831/2018 г, по описа на СП. Същите касаят наличната документация във връзка с проведено СПО от началото на 2019 г. по линия „Патенти“ с участието на служители на сектор П. при 04 РУ. - СДВР, М. Б., А. А., М. Д. и А. Т..

На 14.11.2018 г. е разпитан свидетелят Я. Я. - служител на Д. – МВР, който е заявявал, че с постановление № 1831/2018 г. па СП, са му били възложени оперативно- издирвателни мероприятия, в това число и наблюдение над лица, имащи отношение към воденото разследване. В хода на мероприятията, лицето И. И. е посочило подробни данни индивидуализиращи полицейски служители, които са го изнудвали за пари и след това са ги приемали от него. От описанието, което И. дал пред служителя е било установено, че служителите извършвали проверки на заведенията в [населено място], находящи се на ул, „Н.“ № 159 и № 163, са служители на сектор П. при 04 РУ - СДВР и конкретно това са К. К.,-М. Д., Г. Н., Р. Т. и А. А..

И. Б, И. е разпитан в качество на свидетел на 14.11-2018 г. и на 21.11.2018 г. е разпитан И. И., който заявил, че при разговор с А., същия му споделил, че взема пари и от други търговци в района, такива, които продават алкохол и дрехи. Казал му, че за един магазин за дрехи, също под район на 04 РУ - СДВР, К. и други двама негови колеги взимат всеки месец по 2 000 - 3 000 лева „такса спокойствие“. С цел проверка на тези данни е снето сведение с рег. № У РИЗЗ 82р-19762/11.06.2019 г. от Ив. И. от [населено място], служител във фирма „Прокопкомерс“ - [населено място], управител на кафе „Ф.“, находящо се на [улица]в гр, С., с денонощен режим на работа, който подробно е описал действията на полицейските служители, включително на Д., уличаващи ги в извършените нарушения.

Представен е протокол за разпит на свидетел от 19.11.2018 г., в който Х. П. е потвърдил изнесените данни за искане на такса „спокойствие“ от полицейските служители. В тази връзка е снето сведение с рег. № УРИЗЗ82р-19761/11.06.2019 г. от Х. П. от С., собственик и управител на фирма „Прокопкомерс“ със седалище в [населено място].

Приложен е протокол за разпит на свидетел от 19.11.2018 г., в който К. Х. установява данни за извършеното в началото на м. август нарушение.

Към дисциплинарната преписка са приложени множество публикации в медиите, свързани със задържането на полицаите от 04 РУ – СДВР.

В справката са описани всички извършени действия по разследването и събраните доказателства, касаещи не само нарушенията от страна на оспорващия, но и на останалите задържани заедно с него полицейски служители. След преценката им са направени изводи, че от доказателствата, събрани по дисциплинарната проверка може да се направи обосновано предположение, че инспектор Д. е извършил деянията, за които е образувано дисциплинарното производство, а именно:

1. От началото на 2017 г. до 23.01.2019 г., когато е бил задържан, Д. е участвал в престъпна група, сформирана в началото на 2017 г. от служители на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, които използвайки служебното си положение, организирано са извършвали закононарушения на територията на 04 РУ - СДВР, рекетирайки продължително търговци от [жк]за „такса спокойствие“ срещу определени суми и/или други облаги, като „почерпки“ или. дарове (алкохол, тютюн, дрехи,

лаптопи, автомобили на занижени дени), които не им се следвали. Групата се ръководела от началника на сектора - главен инспектор К. К..

2.В началото на м. август 2018 г., в [населено място], в заведение „Ф. 1”, находящо се на [улица], инспектор М. Д. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по време на извършвана проверка, в качеството му на длъжностно лице - разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, съвместно с инспектор Н., е използвал служебната си положение, като е поискал „почерпка” от собственика на заведението - Х. П., с което е създал убеждение в него, че ако не го направи ще има „проблеми” от страна на полицейски служители от „Икономическа полиция” на 04 РУ - СДВР, след което е приел облага, която не му се следва - сумата от 200 лв.

3.В края на м. август 2018 г., в [населено място], на [улица], в заведение „Ф. 1”, в качеството му на длъжностно лице - разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, под формата на проверка за непълнолетни посетители на заведението, Д. съвместно с инспектор Р. Т. и трети служител, оказали натиск на управителя му И. И., с което създали предпоставки за успешното му последващо изнудване за пари от полицейски служители от „Икономическа полиция” на 04 РУ - СДВР. При това посещение Т. е уговорил и получил от името на групата „почерпка” - 15.0 гр. тютюн за наргиле, на обща стойност около 60 лева и 150 лева в кутия от CD, които не им се следват.

4.С поведението си на 12.09.2018 г., в [населено място], кв. Л., на [улица], при проверка в заведение „Ф. 2”, в качеството му на длъжностно лице - разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, инспектор М. Д., е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина, като заедно с Г. Н. от сектор „Противодействие на икономическата престъпност” са оказали натиск върху управителя И. да даде пари - „почерпка“, за да не бъдат вписани нарушения в протокол. В резултат на насочената към изнудване проверка, включително и на действията на Д., И. е бил принуден да даде на Н. сумата от 200 лв., предназначена за цялата групата - облага, която не им се следва.

5.С участието си в действията на 17.09.2018 г., в [населено място],[жк], на [улица], в заведенията „Ф. 1” и „Ф. 2”, и впоследствие в 04 РУ - СДВР, заедно с инспекторите А., Т., Н. и техния ръководител К., за натиск и въздействие върху собственика П., с които създали страх в П. за бизнеса му, М. Д., в качеството му на длъжностно лице - разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина, като е подпомогнал колегите си и създал предпоставки за последващо изнудване, за получаване на месечна „такса спокойствие” - облага, която не им се следва.

6.С действията си от 11 до 21.01.2019 г. в [населено място], кв. Л. на [улица], при своите три посещения в магазин за дрехи, в качеството си на длъжностно лице - разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, инспектор М. Д. е извършил тежко дисциплинарно нарушение, като е оказвал натиск и принуда върху собственичката на търговския обект И., като неоснователно е заявявал, че

има сериозен проблем със стоката, за което може да и бъде съставен акт. Д. многократно, упорито настоявал И. да му направи предложение, как да се реши проблема, с което създал в нея убеждение че трябва да му даде определена сума пари за да ни й бъде съставен акт.

Предвид установеното и като съобразил формата на вината и цялостното поведение на държавния служител Д. е предложил на инспектор М. Л. Д. – разузнавач степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към ОД РУ – СДВР за умишлено нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон“ и „непозване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, а именно на т. 13 буква „а“ и „в“, т. 17, буква „а“ и „в“, т. 19, т. 20, 42, т. 45, т. 49, т. 50 и т. 83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, съставомерно по чл. 203, ал.1 т. 7 и т. 13 от ЗМВР – „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“ да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“. Обобщената справка е подписана от членовете на Д..

С Покани от 24.04.2020 г. служителят е поканен да се уви в сградата на ОД РУ – СДВР на 27.04.2020 г. за запознаване със заповедите на Министъра на вътрешните работи, с които не е бил запознат до този момент, както и с изготвената обобщена справка и с материалите по дисциплинарното производство. Видно от приложения протокол, на 27.04.2020 г. Д. се е запознал със справката и материалите по дисциплинарното производство. На 28.04.2020 г. служителят е депозирал възражение. В същото е посочил, че според него нито едно от описаните в обобщената справка нарушения не е доказано, доколкото Д. не е събрал нито едно доказателство в подкрепа на изводите си, освен приложенияте доказателства от досъдебното производство. В тази връзка е поискал Д. да извърши обективна, всеобхватна и всестранна проверка на данните, като провери информацията, съдържаща се в приложенияте материали от досъдебното производство, след което да излезе със становище.

На основание чл. 207, ал. 12 от ЗМВР на 12.05.2020 г. от Д. е изготвено становище, в което е направил допълнителна оценка на дадените обяснения и възражения на държавния служител. Предложено е на Министъра на вътрешните работи да наложи на служителя дисциплинарно наказание „уволнение“. Със становището ДНО се е запознал, видно от положения подпис.

Към приложената дисциплинарна преписка липсват доказателства след изготвяне на становището и изпращане на преписката на ДНО до Д. да е отправяна покана да се запознае със становището и материалите по дисциплинарното производство и да даде писмени обяснения или да бъде изслушан от ДНО. Няма данни такива да са давани от служителя пред ДНО. За отправена до него покана не се споменава и в мотивите на издадената заповед на министъра, и в писмените бележки на ответника, представени в хода на съдебното производство. Предвид това съдът приема, че на наказания служител не е предоставена възможност да бъде изслушан или да

даде писмени обяснения пред ДНО.

Въз основа на обобщената справка и становището на Д., Министъра на вътрешните работи е издал оспорената в настоящото производство заповед, с която на основание на основание чл, 194, ал, 2, т, 4, чл, 197, ал. 1, т. 6, чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13, чл, 226, ал. 1, т, 8 и чл. 204; т. 1 от ЗМВР е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратил служебното правоотношение в МВР на инспектор М. Л. Д. - разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, считано от датата на връчване на заповедта. При издаване на оспорената заповед След като се запознал е мотивите на д-ро в обобщена справка от 24.04.2020 г. и становище от 12.05.2020 г. и оценил всички доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство, д-ро е приел, че по безспорен и несъмнен начин са установени и доказани следните неправомерни действия на инспектор Дрицолов, за които може да му се търси дисциплинарна отговорност:

1. В началото на м. август 2018 г., в [населено място], на [улица], в заведение „Ф. 1“, с два леки автомобила пристигнали четирима цивилни полицаи, които се представили на собственика Х. П., като служители от „Икономическа полиция“ на 04 РУ - СДВР. Трима от тях останали пред заведението. Инспектор М. Д. (описан като - около 40 годишен, мургав, с бяла коса, сресана нагоре), при влизане в заведението, се представил със служебна карта и попитал П. „Имали нещо нередно?“. П. отговорил, че всичко е законно и може да провери. Д. сам направил бързо проверка като претърсвал чекмеджета зад бара, разглеждал тютюна за наргиле, алкохола и всичко, което се намирало там, включително и наличните документа, след което заявил на собственика „*Нали всичко беше неред?*“ П. предложил на Д. да му представи фактури за всичко налично в заведението, но Д. отказал, като заявил, че ако премери кутиите с тютюн „*нищо няма да е неред*“. Двамата излезли от заведението и застанали в страни от останалите трима полицаи и Д. казал на П., че трябва да почерпи нещо, „*за да няма проблеми*“. П. бил убеден, че няма основание да му искат „почерпка“, но се почувствал застрашен, че ако не го направи, полицаите могат да създадат проблем, както на него самия, така и на бизнеса му. П. се върнал в заведението, взел 200 лева, които завил и салфетка и така завити ги предал на Д., като останалите трима полицаи не видели това. Тогава полицаите се разпределили и двете коли по двама. Д. се качил в лек автомобил Шкода „О.“, с рег. СА 1501 АМ, която е заснета от П..

2. На 12.09.2018 г. в [населено място], в заведение „Ф. 2“, находящо се на ул, „Н.“ №163, инспектор Д. е участвал в проверка за непълнолетни лица, заедно със служителите от 04 РУ - СДВР - К. К., Р. Т., А. А. и Н. от сектор „Противодействие на икономическата престъпност“, и служител Д. в 04 РУ - СДВР Л.. Без да покажат документ и без да се представят, те са заявили, че са служители на икономическа полиция и ще извършат, проверка, дали в заведението има непълнолетни, които пушат наргиле. Там е бил собственикът П., който извикал управителя И. от другото заведение. По време на проверката Д., Н. и Л. излезли пред входа на заведението и провели разговор, част от който станал достояние на И. - Д. е попитал Л. „*Какво правим?*“, И. не е чул отговора на Л., но е възприел последвалия коментар от Н. „*И сега какво?*

Н. нищо, нищо не може да му правим!" В този момент Д. повикал при себе си И., като заедно с Н. започнали да оформят протокола за проверката. Н. попитал Д. *„Сега като пишем,, че сме видели или ..че не сме видели непълнолетни"*, В отговор Д. заявил *„Защо мен ме питаш?"* и се обърнал към И.. В този момент И. разбрал, че всички очакват той да даде отговор на този въпрос и казал да запишат, че не са видели нищо, при което Н. казал *„Щом не сме видели ....Знаеш?"*. От така проведеня разговор И. разбрал, че отново става въпрос за пари и по-конкретно, че Д. и Н. искат пари, за да напишат протокол, без да има констатирано нарушение. И. поискал 200 (двеста) лева от П., поставил ги в сгънат на две лист хартия и ги предал на Н., който ги прибрал в задния си джоб. Когато предоставили протокола от проверката на И., той установил, че въпреки проведеня разговор, в него е записано, че са констатирани нарушения - непълнолетни, които пушат наргиле. Веднага се обърнал към Д. попитал защо е записано така, след като са взели исканата почерпка. Д. му казал, че няма основание да се притеснява, защото и за в бъдеще ще има проверки, тъй като полицията трябва да отговори на сигнал от Столичния инспекторат.

3. На 11.01.2019 г., в [населено място],[жк], на [улица], в търговски обект - магазин за дрехи, ползван от В. И., собственик на фирма [фирма], инспектор Д. е участвал в проверка, заедно с инспектор А.. Водещ е бил Д., който настоявал пред И., че има проблем със стоката в магазина. Убеждавал я, че могат да й съставят акт, тъй като стоката в магазина е маркова (визирал шалове на Л. В.) и тя няма прало да я продава. И. представила договор за консигнация, при което Д. заявил, че този договор в случая не важи като настоявал, че за това могат да съставят акт. За потвърждение, че е тези стоки всичко е законно И. се свързала по телефона с лицето, от което получила стоката - Х. Й.. И. предоставила телефона си на Д., който провел разговор е Й., в края на който се скарали. След проведеня телефонен разговор, Д. отправил закана към И., че ще затвори магазина ако тя продължава да говори с такъв тон. Д. настоявал, че със стоката в магазина има сериозен проблем и И. трябва да реши как ще се „оправи с тях". Заявил, че тя трябва да му се обади и да му даде конкретно предложение, а те щели да *и* кажат дали са съгласни или не. Д. приготвил два шала „Л. В.", които смятал да вземе тъй като са маркови и И. е в нарушение като ги продава, но тя настояла, че ако вземе стока от магазина иска да бъде съставен документ. За проверката не са съставили документ и не са предприели никакви действия за прекратяване на твърдяното от Д. нарушение. Вместо това, Д. предоставил личният си телефонен номер на И., с уговорката на следващия ден (12.01.2019 г.) да се чуят и да се разберат как ще оправят нещата. Тъй като Д. говорел не за привеждане на продажбата в съответствие е изискванията, а за „оправяне на проблема" помежду тях, за И. станало ясно, че от нея се очаква да даде нещо на полицаите, за да може безпрепятствено да продължи да работи по същия начин. Това убеждение се потвърдило от последващото поведение на Д.. Тъй като И. не му позвънила, в следващите няколко дни той посетил магазина няколко пъти, като отново настоявал, че тя трябва му се обади и да направи предложение, как *„ще се оправят"* по повод търговската й дейност. При второто посещение Д. е бил отново с А., а третото посещение ~ на 21.01.2019

г., е осъществил сам. С действията си от 11 до 21.01.2019 г., в [населено място], кв. Л. иа ум. „Д. Б.“ № 116, при своите три посещения в магазин за дрехи, в качеството си на длъжностно лице - разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ -- СДВР, инспектор М. Д. е извършил тежко дисциплинарно нарушение, като се е заканвал, оказал е натиск и принуда върху собственичката на търговския обект И. твърдейки, че има сериозен проблем със стоката, за което може да бъде затворен магазина. При всичките си разговори с И. Д. упорито настоявал тя да му направи предложение, как да се реши проблема, за да не й бъде съставен акт или затворен магазина.

ДНО е приел, че в описаните в три случая инспектор М. Д. се е възползвал от служебното си положение на полицейски служител в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, разполагащ с полицейски правомощия за изпълнение на задължението по чл. 67 от ЗМВР *„Полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления“*, за да получи облага, която не му се следва - парични суми от описаните търговци. Служителят не е спазил законовата разпоредба, като вместо да предотвратява извършването на икономически престъпления в посочените заведения и магазин, е обещавал да ги прикрива срещу заплащане и да осигури решаване на „проблеми“ при извършени проверки, за да могат те да работят спокойно. Същевременно е оказал натиск и принуда върху Х. П. и И. И., предизвиквайки страх и несигурност у тях, съзнателно мотивирайки ги да му дадат „почерпка“ - парична сума, *„за да няма проблеми“*. Принудата от страна на служителя е била придружена с обещание срещу заплащане да не се притесняват при последващи проверките в заведенията. Такъв е бил подходът му и спрямо В. И., собственик на магазин за дрехи, върху която многократно е оказвал натиск и принуда, опитвайки се да я убеди, че *„има проблем със стоката“*, за който може да й състави акт и да затвори ползвания от нея магазин. Настоявал е И. да се свърже лично с него като му предложи вариант *„как да се оправят“* нещата» с което е създал убеждение в нея, че трябва да *„плати определена сума“*, за да се реши *„проблема“*.

Приел е, че служителят е извършил три отделни дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ад, 2, т. 1, пр. 1 от ЗМВР *„ неизпълнение на разпоредбите на този закон... ”* (на чл. 67 от ЗМВР), съставомерни по чл. 203, ад, 1, т. 7, пр. 2, алт. 1 от ЗМВР *„ използване на служебното положение за лична облага... ”*,

Едновременно с това, е прието, че с поведението си, описано в точки 1-3 инспектор М. Д. не е спазил етичните правила и принципи от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Обн. ДВ. бр.67 от 12 Август 2014 г), регламентирани в т. 13, буква „а“ *„Дейността т държавните служители се осъществява при спазване на следните етични правила за поведение: а) законност - изпълнение на служебните задължения в съответствие със законите на страната и при зачитане и спазване правата и основните свободи на гражданите, като не се поддава на натиск, заплахи, стимули, преки ти косвени влияния независимо от техния източник, повод ти причина;“*, т. 17, буква „а“ и „в“ - *„По смисъла на този*

кодекс корупционно поведение е: а) искане или приемане за себе си или за друго на облага, за да бъде извършено ти да не бъде извършено действие по служба; - Д. се е възползвал от служебното си положение и полицейските си правомощия за оказване на натиск и принуда върху собственици и управители на търговски обекти, за да получи парична облага, обещавайки да прикрива допуснати закононарушения в дейността им; в) възползване от служебното си положение за получаване за себе си или за друго облага, която не се следва;“ - Д. е използвал служебното си положение на полицейски служител в икономическа полиция за лична изгода и собствено облагодетелстване, принуждавайки изброените търговци да му заплащат т.н. такса „спокойствие“; т. 19 - „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ - действията на Д., по осъществяване на рекет на собственика и управителя на заведенията „Ф. 1“ и „Ф. 2“ и оказаните натиск и принуда спрямо В. И., собственик на магазин за дрехи, са станали достояние на широката общественост, имат увреждащ характер и водят до накърняване на доброто име на МВР и структурата, на която Д. е служител - СДВР; т. 20 - „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава ясен пример с поведението си“ - извършеното от инспектор Д., описано в т. 1 - т. 3 е не само незаконосъобразно* но е и морално укоримо и е лош пример за гражданите как да бъде нарушаван закона безнаказано, като се заплаща такса „спокойствие“ на органите, които отговарят за неговото спазване; т. 42 - „Държавният, служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел.“ - Д. се е възползвал от служебното си положение и лично се е облагодетелствал, като е искал и получавал от търговци наследващи му се парични суми. Касае се за продължително корупционно поведение на служител на МВР, характеризиращо се с искани и приети облаги, под формата на парични суми. В тази връзка са множеството публикации в средствата за масово осведомяване (интернет сайтове); т. 45 • „Държавният служител не допуска да бъде поставен във финансова или друга зависимост от отделни лица и организации, които могат да повлияят на изпълнението на служебните му задължения или да нарушат професионалния му подход по определени въпроси. “ - с осигуряването на „чадър“ на рекетираните собственик и управител на заведенията „Ф. 1“ и „Ф. 2“, Д. е допуснал да бъде поставен в зависимост при изпълнението на служебните си задължения и взимане на отношение по допуснати закононарушения в тези заведения; т. 46. „Държавният служител не приема обещания за облага, която не му се следва, за да извърти или да не извърти действие по служба.“ - Д. не само е приел обещание за облага, която не му се следва, но чрез натиск и силово въздействие с осигурил нейното получаване от собственика и управителя на заведенията „Ф. 1“ и „Ф. 2“. С натиск и принуда е опитал да осигури и получаването на „такса спокойствие“ и от В. И., чието получаване е осуетено със задържането му па 23.01.2019 г; т. 49 „Държавният служител не участва в корупционни прояви.“ - служителят е извършил действия, които в т. 17 от Етичния кодекс са определени като корупционна проява; т. 50 „Държавният служител проявява нетърпимост към корупционно поведение.- вместо да

предотвратява и пресича корупционни действия, служителят лично е извършвал такива, насочени към принуда на описаните търговци да заплащат такса „спокойствие“.

П. поведение на инспектор М. Д. е станало достояние както на служители на МВР, магистрати и други държавни органи, така и на неограничен брой граждани посредством миогобройни публикации в средствата за масово осведомяване, при което е прието, че е налице безспорно уронване на престижа на МВР. Според ДНО това определя поведението на служителя като съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР *.....деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата*“, за което се налага дисциплинарно Наказание „уволнение“. *Прието е, че действията на инспектор М. Д., описани в точка 1-3 от заповедта представляват дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон...“ и „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“*, съставомерни по чл. 203, ал. 1, т.7, пр. 2 и т.13 от ЗМВР - *„...използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „...деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“*, за които е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

В мотивите на заповедта ДНО е разгледал и обсъдил писменото обяснение и възражението на Д.. Същите са приети за неоснователни по подробно изложени съображения.

При определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание ДНО е взел предвид тежестта на нарушението, настъпилите последици, обстоятелствата, при които са извършени нарушенията, форма на вината и цялостното поведение на инспектор Д., като е изложил подробни мотиви в тази насока.

По искане на оспорващия за установяване на твърденията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения и за липса на основание за налагане на наказание в хода на съдебното производство са събрани множество доказателства. От представената справка от ответника се установява, че в периода от 19.07.2018 г. до 15.08.2018 г. оспорващият е бил на платен отпуск. Св. Л., която живее заедно с оспорващия установява, че от 01.08.2018 г. до края на отпуска му оспорващият не е ходил на работа. От 01.08. до 06.08.2018 г. е бил в [населено място] да гледа децата, тъй като тя била на работа, а след това за около 10 дни заминел с тях в [населено място]. Докато е бил в С. само той се е грижил за децата, които тогава са били на 4 и на 6 години и никой не му е помагал. От представената по делото пътна книжка на сл. Автомобил, с който е прието, че са отишли полицаите на първата проверка се установява, че в периода от 01.08.2018 г. до 15.08.2018 г. автомобила не е управляван от М. Д..

Свидетелите К. Л.-М., Т. К. В. и В. Д., които установяват, че не са присъствали заедно с оспорващия на извършвана съвместна проверка на 12.09.2018 г. Заявяват, че не са присъствали на случаи, в които на Д. са предлагани пари или той е искал подкупи. Същите са участвали в съвместна проверка на

17.10.2018 г.

Свидетелите Х. А. и В. С., членове на Д., с показанията си установяват как конкретно е извършвано дисциплинарното разследване. От показанията им става ясно, че действията по разследването не са извършвани от всички или в присъствието на всички членове на Д..

Във връзка с твърдението, че сведенията от И. И. и от Х. П. от 11.06.2019 г. не са дадени пред Д. е представена „Книга за пропускателен режим“ от която е видно, че на тази дата тези лица не са вписани като посетили сградата на СДВР.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че Д. на 12.09.2018 г. не е имало проверка за непълнолетни лица в заведение „Ф.“ 2, която да е осъществявана от служители на 04 РУ – СДВР и служителят Л..

Във връзка с третото нарушение от събраните в хода на процеса доказателства се установява, че на 11.01.2019 г. Д. не е участвал в проверка, заедно с инспектор А. в [населено място],[жк], на [улица], в търговски обект -- магазин за дрехи, ползвам от В. И., собственик на фирма [фирма],

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, от лице с правен интерес от обжалването, в качеството му на адресат на акта, с който се засягат негови права и в законоустановения в разпоредбата на чл.211 ЗМВР 14-дневен срок за обжалване.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за **ОСНОВАТЕЛНА, но не на изложените от процесуалния представител на оспорващия основания.**

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, т.1 от ЗМВР - Министъра на вътрешните работи, който въпрос не е спорен по делото.

Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити. Посочената разпоредба определя, че дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са били нарушени, доказателствата, въз основа на които е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кои орган и в какъв срок може да се обжалва. Видно от съдържанието на заповедта, в нея са посочени извършителят, дисциплинарните нарушения, за които е наказан, подробно е описана установената по случая фактическа обстановка, както и доказателствата, въз основа на които е установена, разпоредбите, които са

нарушени, правното основание и наказанието, което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Доколкото при издаване на процесната заповед ДНО се е позовал на представените обобщена справка и становище, няма пречка изложеното в същите да се приеме като мотиви и на крайния акт. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите на оспорващия, че по отношение на приетите за извършени три нарушения не са посочени датите на извършването им. По отношение на второто и третото нарушение изрично е посочена дата на извършването им. Първото нарушение е описано като извършено в началото на м. август 2018 г., като макар да не е посочена конкретна дата, доколкото такава не е установена в хода на дисциплинарното разследване, съдът намира, че и това нарушение е достатъчно индивидуализирано като време на извършването му. Неоснователно е и твърдението, че ДНО не е разгледал и не се е произнесъл по възраженията на служителя, дадени на 28.04.2020 г. пред Д.. Видно от мотивите на заповедта, същите са обсъдени от издателя на акта.

Спазени са и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР. Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба на закона за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина (каквото е процесното), дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. ДНО се е запознал в пълнота с материалите по дисциплинарната преписка на 12.05.2020 г., когато му е представено становището на Д., като оспорената заповед е издадена на 19.06.2020 г., с което е спазен двумесечният срок.

Относно спазване на процедурата, уредена в ЗМВР и в Инструкция №8121з-470 от 27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи (Инструкция №8121з-470/2015 г.), отменена, но действала към периода на проведеното дисциплинарно производство, съдът приема, че доколкото констатираните нарушения са приети за тежки по чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР и същите попадат в приложното поле на чл.207 ЗМВР, дисциплинарното производство законосъобразно е започнало с издаване на изрична заповед от ДНО, с която привлеченото към дисциплинарна отговорност лице, противно на доводите му, се е запознало. В тази връзка неоснователни са всички доводи, свързани с твърдения за незапознаване на служителя с първата издадена заповед, както и с последващите, касаещи удължаване на срока. По-горе съдът прие за безспорно установено от приложените в дисциплинарната преписка доказателства, че за издаването на същите служителят е бил надлежно уведомяван, като му е давана възможност да дава обяснение. Съдът намира, че не представлява нарушение факта, че заповедта за образуване на дисциплинарното производство е връчена на служителя през времето, когато е бил в следствения арест. Не се споделя довода на жалбоподателя, че тази заповед е законосъобразна, доколкото в същата не е посочено кога и какви точно тежки нарушения на служебната дисциплина

е извършил, както и че още преди да е започнало дисциплинарното разследване ДНО е възприел за безспорно, че оспорващият е допуснат формулираното в същата дисциплинарно нарушение. Следователно същият е бил предубеден. Съгласно чл.205, ал.1 ЗМВР Дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Следователно в заповедта за образуване следва да се посочат данните, а не конкретните нарушения, както е сторено в настоящия случай. Съобразно ал.2 на същия текст постъпилите данни се изясняват в хода на разпоредената проверка. Следователно, към началото на дисциплинарното производство не е необходимо да са посочени конкретните нарушения. В случая и след като е събрал достатъчно доказателства за извършени такива, ДНО е издал заповед, връчена на служителя, в която ги е конкретизирал.

Не се кредитират възраженията на жалбоподателя, че дисциплинарната му отговорност е ангажирана единствено поради факта, че са му повдигнати обвинения. Няма как в конкретния случай да се изчака резултата от наказателното производство с оглед предвидените в закона преклузивни сроковете за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно чл.194, ал.3 от ЗМВР, държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Става дума за различни производства, независимо едно от друго, които се реализират по различен ред и основания, като дисциплинарното производство не е поставено в зависимост от наказателното производство. Дисциплинарното производство е самостоятелно производство, а приетата за нарушена норма от ЗМВР на самостоятелно основание въздига като тежко нарушение превишаването с власт и ползване на служебното положение за лична облага.

Съдът намира, че Д. е изпълнил задълженията си по ал. 3 на чл.210 ЗМВР да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване. Противно на доводите на оспорващия, в дисциплинарното производство от Д. не са ползвани единствено материалите от досъдебното производство. Член 206, ал. 3 ЗМВР предвижда, че за разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закона. Алинея 4 на същия текст от закона сочи, че наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. За реализиране на дисциплинарната отговорност е без значение дали деянието, във връзка с което същата е ангажирана, представлява същевременно и престъпление или административно нарушение. Независимият характер на дисциплинарното производство по реда на ЗМВР предполага задължително извършването на самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт относно изясняване на релевантните факти и обстоятелства, свързани с установяване на деянието и неговия извършител. В случая в хода на дисциплинарното производство дисциплинарно разследващия орган е извършил всички необходими процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение, както го задължава чл. 207, ал. 3 ЗМВР. От доказателствата по делото се установява,

че са изискани материали от воденото досъдебно производство, които са приобщени по надлежния ред към дисциплинарното такова. Допустимо е прилагането към дисциплинарната преписка и позоваването от страна на дисциплинарно наказващия орган на събрани по надлежния процесуален ред доказателства в рамките на друго производство, в случая - наказателно досъдебно производство. Съгласно чл. 39, ал. 1 от АПК, визиращ доказателствените средства, фактите и обстоятелствата могат да бъдат установени чрез обяснения, декларации на страните, сведения, писмени и веществени доказателствени средства, заключение на вещи лица и други средства, които не са забранени със закон. Събрани са и обяснения в дисциплинарното производство от лица, разпитани като свидетели в ДП. В хода на дисциплинарното производство е извършена самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт на релевантните факти и обстоятелства, като в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е направил собствена преценка на всички събрани доказателства. Фактическото основание за издаване на заповедта не е свързано само с материалите от досъдебното производство, а се основава на проведеното разследване от дисциплинарно разследващия орган и събраните от него доказателства. В заповедта многословно е посочена фактическата обстановка, но изложеното се налага с оглед формата на деянието и участието и на други лица в установеното правонарушение. Мотиви се съдържат и в справката и становището, в които още по-обстоятелствено са изложени конкретните факти във връзка с нарушение, за което по закон следва най-тежкото дисциплинарно наказание.

Съдът намира за неоснователен доводът на оспорващия, че дадените от И. И. и от Х. П. от 11.06.2019 г. сведения не следва да бъдат кредитирани, доколкото е установено, че на посочената дата тези лица не са вписани в „Книга за пропускателен режим“ като посетители на сградата на СДВР, откъдето води извод, че същите не са дадени пред Д.. Същите са подписани от далите сведения лица, както и от служителите, пред които са дадени, и които са част от персоналия състав на определения Д.. Приобщени са към материалите по дисциплинарното производство. Следователно същите са годно доказателствено средство за отразените в тях факти. Съдът намира, че е без значение факта къде точно са дадени, както и че не са дадени пред целия персонален състав на Д.. След като са приобщени към доказателствения материал и при изготвяне на обобщената справка, подписана от всички членове на Д. не е имало възражения по тяхното приемане като доказателство, следва извода, че същите са годно доказателствено средство. Далите сведения лице не са разпитани в хода на съдебното производство и не е установено, че не са дали сведенията. Следователно правилно са ценени като доказателство в хода на дисциплинарното разследване.

Съдът намира, че не представлява съществено процесуално нарушение фактът, че Д. не е извършвал всички процесуални действия в целия си персонален състав. В тази връзка без значение е кой от членовете му е преценил кои материали следва да се приложат от досъдебното производство, кой конкретно ги е получил от прокурора и кой конкретно е

разпределил материалите, получено от досъдебното производство в образуваните няколко дисциплинарни преписки. В ЗМВР и в посочената относима инструкция няма изрично изискване всяко едно процесуално действие да бъде извършено от Д. в пълния му персонален състав. Достатъчно е обобщената справка да е подписана от всичките чу членове, за да се приеме, че са били съгласни с отделните извършени процесуални действия, както е в настоящия случай.

Не представлява съществено нарушение и фактът, че в дисциплинарната преписка се съдържат неотнормирани към деянията на Д. доказателства. След като същите не са ценени при изготвяне на предложението, наличието им не влияе на крайните изводи на Д..

В хода на проведеното дисциплинарно разследване не е нарушено правото на защита на привлечения към дисциплинарна отговорност служител. Както многократно се каза, същият е уведомяван надлежно както за образуваното дисциплинарно производство, така и за удължаване на сроковете за приключването му и за изменението в обвинението. Следователно Предоставена му е възможност да упражни правата си по ал.8 на чл.207 ЗМВР. Неоснователно е твърдението му, че правото му на защита е било нарушено, тъй като едва на 27.04.2019 г., когато му е връчена обобщената справка, се е запознал с материалите по производството. Това е така, тъй като в разпоредбата на чл.207, ал.7 ЗМВР е предвидено, че материали по производството се предоставят за запознаване на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, заедно с изготвената от Д. обобщена справка, което е сторено и в случая. Следователно за Д. не съществува задължение преди изготвяне на обобщената справка да предоставя на служителя материалите от дисциплинарното производство. Освен това и след като се е запознал със същите Д. се е възползвал от предвиденото му в чл.207, ал.10 ЗМВР да направи допълнителни възражения. Вярно е, че с оглед дадените възражения Д. не е извършвал допълнителни процесуални действия, но това не е нарушение, тъй като съгласно ал.6 на чл.207 ЗМВР в рамките на своите правомощия дисциплинарно разследващият орган самостоятелно решава какви действия трябва да бъдат извършени.

Съдът намира, че в хода на проведеното дисциплинарно производство е спазено изискването на чл.207, ал.12 ЗМВР, като дисциплинарно разследващият орган го е приключил в определения му срок, като е изготвено становище до ДНО за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност.

Предвид изложеното съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство от образуването му до приключване дисциплинарното разследване от Д. с изготвеното становище не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на крайния акт.

Съществено процесуално нарушение обаче е допуснато от ДНО – Министъра на вътрешните работи. Същият не е изпълнил императивното си задължение, произтичащо от разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. От доказателствата по делото безспорно се установи, че покана за това не е отправяна до Д..

Изслушването на служителя, съгласно законовия текст, следва да стане преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание, но след като служителят се е запознал с резултатите от извършената проверка на фактите и обстоятелствата по случая, за да може да направи своите възражения по тях, да посочи доказателства, да даде обяснения и своето виждане, за да осъществи пълноценно правото си на участие в дисциплинарното производство и правото си на защита. В настоящия случай Д. е дал възражения на 28.04.2020 г. след като е бил запознат с обобщената справка, изготвена от Д. и с материалите по разследването. Като се прие по-горе, тези възражения са такива, дадени пред Д. и са в изпълнение на разпоредбата на чл.207, ал.10 ЗМВР.

Според чл. 207, ал. 7 от ЗМВР за резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка, а държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство има право да се запознае с обобщена справка – ал. 8, т. 1 от същия текст и в срок от 24 часа след запознаването да даде допълнителни обяснения и възражения – по арг. на ал. 10 от посочената норма. Съдът прие за установено, че не са налични данни, че от служителя са искани обяснения по смисъла на чл. 206 от ЗМВР, като последните са различни от тези по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР, които се дават пред разследващия орган, поради което следва извода, че от страна на наказващия орган не е изпълнено задължението му по чл. 206 от ЗМВР. В случая не е спазено изискването на чл. 25 от Инструкция № 8121 з-470 от 27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкцията), отменена, но действала към относимия период, съгласно който за изслушването на държавния служител се съставя протокол по образец, който следва да съдържа посочените в нормата реквизити, в това число и отбелязване, ако служителят е отказал да даде обяснения. Липсва протокол, съответно изслушване, като няма данни служителят да е отказал да даде обяснения по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. Липсват данни и за даване на писмени обяснения по смисъла на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. Целта на даване на писмени обяснения или изслушване на служителя от МВР е същите да бъдат взети предвид от страна на административнонаказващия орган при определяне на дисциплинарното наказание, което задължение не е изпълнено в настоящия случай. Следователно, Налице е нарушаване на правото на защита, което обосновава извода, че допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила е съществено, което е и самостоятелно основание за отмяна на обжалвания административен акт. Предвид изложеното съдът намира, че оспорената заповед следва да бъде отменена поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – отменително основание по чл.146, т.3 АПК, без да се разглежда спора по същество.

Въпреки това и за пълнота на изложеното съдът счита, че следва да изложи и мотиви относно материалната законосъобразност на оспорената заповед. В тази връзка съдът намира, че от анализа на събраните в хода на

дисциплинарното производство доказателства, във връзка с доказателствата, събрани в хода на съдебното производство не може да се изведе извод за безспорна установеност на извършените нарушения. По отношение на първото нарушение не е посочена конкретна дата на извършването му в началото на м. август 2018 г., поради което не може да се извърши преценка съобразно събраните доказателства, че същото е извършено. По отношение на второто нарушение констатациите на Д. са опровергани от събраните в хода на съдебното производство доказателства, установяващи, че на посочената дата съвместна проверка от посочените лица в описания обект не е извършвана. Подобно е и положението с третото нарушение, по отношение на което също е установено, че проверка, от вида на описаната в търговския обект, заедно с посочения втори служител на МВР не е извършвана. Предвид така установеното съдът приема, че не са безспорно установени описаните в оспорената заповед нарушения, тъй като констатациите на Д. са опровергани със събраните в хода на съдебното производство доказателства. Недоказаността на деянията, приети за дисциплинарни нарушения е още едно основание за отмяна на оспорената заповед.

Основателна при този изход на спора е претенцията на оспорващия за присъждане на направените разноски. В настоящото производство са заплатени 10 лева държавна такса и 1000.00 лева за адвокатски хонорар, видно от приложения договор за правна защита и съдействие. Предвид това Министерство на вътрешните работи, което е ЮЛ, чийто орган е издал отменения акт, следва да бъде осъдено да заплати на оспорващия деловодни разноски в размер на 1010 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №8121К-7038/19.06.2020 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на М. Л. Д. от [населено място] е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение като разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ-СДВР, считано от датата на връчване на заповедта..

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на М. Л. Д. от [населено място] деловодни разноски в размер на 1010.00 /хиляда и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: